

Forsidebilledet: Fra den af Karel Reisz iscenesatte Free Cinemafilms „We are the Lambeth Boys“, der omtales side 178-79. Foto: Walter Lassally. Klipping: John Fleischer.

Hollywood	170
Nye billeder	171
Debat	
af Theodor Christensen	172
Tati om sig selv	
ved Christian Dotremont	174
„Free Cinema“'s svanesang	
af Werner Pedersen	178
Museet forøger sin samling	
af Dreyer-film	
af Erik S. Saxtorph	180
Ingmar Bergman om	
att göra film	182
Benjamin Christensen	
28.9. 1879 - 1.4. 1959	186
Læserbrev	186
Filmtænkning	
(Bazin: „Qu'est-ce que le cinéma?“)	
af Erik Ulrichsen	187
Men størst er Fellini! (?)	
(Schlappner: „Von Rossellini zu Fellini“)	
af Birger Jørgensen	187
Filmannmeldelse:	
„Min Onkel“	
af Erik Ulrichsen	188
Laterna magica III	189
Kosmoramas blå bog	190
Fra Filmmuseets plakatsamling	191
Tilføjelser til filmindex XXXIX	191
Filmindex XLI a (Fy og Bi)	192

Ansvarshavende redaktør:
ERIK ULRICHSEN

„Kosmorama“ udgives af Det Danske Filmmuseum, Vestergade 27, K, tlf. Minerva 2686. Ekspedition af medlemskort, adgangskort og „Kosmorama“ hverdage 9-17 (lørdag 9-13), tlf. Byen 1503. Biblioteket er åbent hverdage 12-15 (dog lukket om lørdagen) og tirsdag og torsdag 19-21. „Kosmorama“ koster tilsendt 6 kr. årlig (9 numre) — de fire første årgange kan fås for 6 kr. pr. årgang. Enkelte numre fra de 4 første årgange kan fås for 75 øre stk. Bladet kan kun fås direkte fra Filmmuseet, giro 46738. Årgangen går fra september til maj.

Thomas Bergsøe Reklame A/S

Tryk:
JØRGEN JENSEN

Hollywood

Hollywood er ikke — således som så mange forsøger at bilde os ind — identisk med *filmen*. Selv om Hollywood skulle gå til grunde, er der en til vished grænsende sandsynlighed for, at filmen vil leve videre.

Er Hollywood ved at gå til grunde?

I martsnummeret af det amerikanske blad „Esquire“ har man helliget filmbyen en særlig afdeling. Orson Welles, Ben Hecht og kritikeren Dwight Macdonald skriver ud fra forskellige synsvinkler om den amerikanske film.

Welles spørger: „Er Hollywoods berømte sol virkelig ved at gå ned?“, men tør ikke møde med et klart svar. Han beskriver de forandringer, byen er undergået i de senere år, han taler om Hollywoods provincialisme, han satiriserer over „Actors Studio“-konformismen, og han anker over, at de nye sexsymboler i alt for høj grad er publicityprodukter. Men han viger uden om en konklusion.

Dwight Macdonald har talt med George Stevens, der ser optimistisk på det nye Hollywood med de mange uafhængige producenter, og som glæder sig over, at censuren er blevet mildnet. Stevens siger: „De næste 10 år vil blive en dejlig filmperiode.“ Som for at demtere dette går Macdonald oven til at håne Dore Scharys forvanskning af Nathanael Wests voldsomme og bitre roman „Miss Lonelyhearts“. Heller ikke Macdonald fremkommer med en generel konklusion.

Op Ben Hecht fremhæver flere gange i sin artikel, at han er i tvivl, at han ikke ved, hvad der vil ske. Han giver nogle tal. Tidligere var det ugentlige amerikanske antal af biografbesøgende 80 millioner, i dag er det 49 millioner og på vej nedad. Men han tilføjer: „Hvis 49.000.000 mennesker gik i teatret hver uge, ville det betyde den største superrenæssance siden Michelangelo“.

For dem, der håber, at Hollywood vil klare krisen og komme kunstnerisk styrket ud af den, kan artiklerne ikke siges at være nedslående. Uden at blive beskyldt for ønsketænkning kan man nok tillade sig at lægge mest vægt på, hvad Stevens — den eneste, der tør profetere, og en af dem, der i de senere år har ydet den smukkeste indsats i amerikansk film — har at sige. Stevens er også i høj grad økonomisk involveret i filmindustrien; han taler ikke som den naive skønånd.

Man kan endelig hævde, at hvis Hollywood i disse år er i fare, er det mærkeligt, at det ikke allerede er gået til grunde. Det synes i hvert fald at være overordentlig besværligt for fjernsynet at slå filmen ud.